

биваха прикривани отъ гръцкиятъ гранични войски, които стоеха по мястата си, пречеха на нашето разузнаване и улесняваха това на противника.

Общите сили на съглашенцитъ въ пролетта на 1916 год. се състоеха отъ петъ английски и три французски дивизии, пристигаше вече още една французска дивизия, а преустроениятъ сръбски войски (шестъ дивизии) постепенно се подаваха напредъ, за да получатъ своето бойно назначение. Очаквала се също така и други съглашенски части, което идеше да покаже, че на Балканитъ се готвятъ нови събития, началото на които ще се изрази въ създаването на силно укрепени позиции.

Срещу 5-а Дунавска дивизия се развърна французската 122-а дивизия (45-и, 84-и, 148-и и 284-и полкове и 58-а шасьорски батальонъ. Тя зае позиция отъ р. Вардаръ — Кара Синанци — Мая Дагъ и западно, а следъ това — цълата линия до висотите северно и западно отъ с. Купа.

2) ПЪРВИТЕ МЕСЕЦИ ОТЪ ПОЗИЦИОННИЯ ЖИВОТЪ НА 18-И ПЕХ. ПОЛКЪ. (Скица № 42).

Едновременно съ охранителната служба при Гевгели, 18-и пех. полкъ, както и всички части отъ дивизията, работеха по укрепяването на заетата позиция и по пътищата въ близкия тилъ. Все пакъ истински позиционенъ животъ въ участъка на дивизията още нямаше. Той започна, следъ като частите заеха определените имъ постоянни участъци, за усилването на които трябваше да заработятъ енергично.

Зимата на 1915—1916 години Полкътъ прекара спокойно. Бойни действия презъ зимните месеци не се развиха, и времето се използваше за устройване на позицията и за създаване домакински удобства въ разположението на всяка рота. Почти всеки ден се изпращаха оттатъкъ границата офицерски патрули, които навлизаха на няколко километра въ гръцка територия. Въ селото Мая Дагъ патрулитъ свободно влизаха до пролетта на 1916 година. Гръцкиятъ гранични постове стоеха по мястата си, и се държеха къмъ тези наши преминавания неутрално, или, най-малко, безъ открита проява на своята враждебностъ.

Въ края на зимата, по нареддане на Главното командуване, се установиха редовни домашни отпуски за хората отъ Фронта.

Съ появяването на французите предъ фронта на 5-а дивизия, начинътъ на живота по опозицията се промени. Французската артилерия започна да обстреля бивачите, окопите и пътищата въ тила на войските. Сега свободното движение на по-значителни групи отъ хора и, особено изъ участъка на 2/5-а бригада, стана почти невъзможно — противникътъ при всеки подобенъ случай откриваше артилерийски огънь. Наложи се вече една по-голяма предпазливостъ въ всички движения по позицията и, изобщо, изъ разположението на частите. По тази причина, при изграждането на позициите трябваше да се прибегва и къмъ нощна работа.